

31977L0453

L 176/8

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

15.7.1977

SMĚRNICE RADY

ze dne 27. června 1977

o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči

(77/453/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 49, 57, 66 a 235 této smlouvy,

Článek 1

s ohledem na návrh Komise,

1. Členské státy podmíní udělování diplomů, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči uvedeného v článku 3 směrnice 77/452/EHS složením zkoušky zaručující, že daná osoba během své odborné přípravy získala

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

a) přiměřené znalosti z věd, o které se opírá všeobecné ošetřovatelství, včetně dostatečného pochopení anatomie, fyziologie a chování zdravých a nemocných osob, jakož i vztahu mezi zdravotním stavem a fyzickým i sociálním prostředím lidské bytosti;

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

b) dostatečné znalosti o povaze a etice profese a o obecných zásadách zdraví a ošetřovatelství;

vzhledem k tomu, že pro dosažení vzájemného uznávání diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči, stanoveného směrnicí Rady 77/452/EHS ⁽³⁾, umožňuje srovnatelnost vzdělávání v členských státech omezit koordinaci v této oblasti na požadavek dodržování minimálních pravidel a v ostatním ponechává členským státům volnost v organizování výuky;

c) přiměřené klinické zkušenosti; tyto zkušenosti, které by měly být zvoleny s ohledem na studijní hodnotu, by měly být získány pod dohledem kvalifikovaného ošetřovatelského personálu a v místech, kde počet kvalifikovaných pracovníků a vybavení vyhovuje z hlediska ošetřovatelské péče o pacienty;

vzhledem k tomu, že koordinace stanovená touto směrnicí nevyklučuje pozdější koordinaci;

d) schopnost účastnit se praktického výcviku zdravotnického personálu a získávat zkušenosti z práce s tímto personálem;

vzhledem k tomu, že koordinace stanovená touto směrnicí se týká odborného vzdělání zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči; že pokud jde o vzdělání, většina členských států v současnosti nerozlišuje mezi zdravotními sestrami a ošetřovateli, kteří vykonávají svou činnost v pracovním poměru, a těmi, kteří ji vykonávají jako samostatnou výdělečnou činnost; že z tohoto důvodu a ve snaze plně podpořit volný pohyb příslušníků různých profesí v rámci Společenství se zdá být nezbytným rozšířit působnost této směrnice na zdravotní sestry a ošetřovatele činné v pracovním poměru,

e) zkušenosti z práce s příslušníky jiných profesí ve zdravotnictví.

2. Vzdělání uvedené v odstavci 1 zahrnuje alespoň

a) všeobecné školní vzdělání v trvání deseti let potvrzené diplomem, osvědčením nebo jiným dokladem o dosažené kvalifikaci od příslušných orgánů nebo institucí v členském státě nebo osvědčení o složení přijímací zkoušky na rovnocenné úrovni do školy pro vzdělání zdravotních sester a ošetřovatelů;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 65, 5.6.1970, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. C 108, 26.8.1970, s. 23.

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.1977, s. 1.

b) řádné studium specificky odborného zaměření, které musí zahrnovat předměty studijního programu stanoveného v příloze této směrnice a zahrnovat tři roky studia nebo 4 600 hodin teoretického a praktického výcviku.

3. Členské státy zajišťují, aby ústavy pro vzdělávání zdravotních sester a ošetřovatelů odpovídaly za koordinaci teorie a praxe během celého studijního programu.

Teoretická a technická výuka uvedená v části A přílohy musí být vyvážená a koordinovaná s praktickým klinickým výcvikem zdravotních sester a ošetřovatelů uvedeným v části B této přílohy tak, aby znalosti a zkušenosti uvedené v odstavci 1 mohly být získány odpovídajícím způsobem.

Klinický ošetřovatelský výcvik musí mít formu praxe pod dohledem při službě v nemocničních zařízeních nebo jiných zdravotnických zařízeních, včetně ošetřovatelské služby v domácnosti, schválené příslušnými orgány nebo institucemi. Během tohoto výcviku se studenti podílejí na činnosti dotyčných zařízení, pokud tato činnost přispívá k jejich vzdělávání. Získávají informace o úkolech a náležitostech ošetřovatelské péče.

4. Nejpozději pět let po oznámení této směrnice a na základě posouzení situace rozhodne Rada na návrh Komise, zda ustanovení odstavce 3 o vyváženosti mezi teoretickou a technickou výukou na jedné straně a praktickým klinickým výcvikem zdravotních sester a ošetřovatelů na druhé straně by měla být ponechána nebo změněna.

5. Členské státy mohou poskytnout částečnou výjimku osobám, které absolvovaly část výuky uvedené v odst. 2 písm. b) formou jiného výcviku, který má alespoň rovnocennou úroveň.

Článek 2

Bez ohledu na článek 1 mohou členské státy povolit rozvolněnou odbornou přípravu za podmínek schválených příslušnými vnitrostátními orgány.

Celková doba rozvolněné odborné přípravy nesmí být kratší, než je doba řádné denní výuky. Úroveň vzdělání narušená rozvolněnou povahou odborné přípravy.

Článek 3

Tato směrnice se rovněž vztahuje na státní příslušníky členských států, kteří v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků v rámci Společenství⁽¹⁾ vykonávají nebo budou vykonávat některou z činností uvedených v článku 1 směrnice 77/452/EHS v pracovním poměru.

Článek 4

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí do dvou let po jejím oznámení a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Setká-li se členský stát v určitých oblastech při provádění této směrnice s vážnými obtížemi, prověří Komise tyto obtíže společně s dotyčným státem a vyžádá si stanovisko Výboru vyšších úředníků pro veřejné zdraví, zřízeného rozhodnutím 75/365/EHS⁽²⁾, ve znění rozhodnutí 77/455/EHS⁽³⁾.

Komise případně předloží Radě vhodné návrhy.

Článek 6

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Lucemburku dne 27. června 1977.

Za Radu

předseda

J. SILKIN

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. L 167, 30.6.1975, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.1977, s. 13.

PŘÍLOHA

STUDIJNÍ PROGRAM PRO ZDRAVOTNÍ SESTRY A OŠETŘOVATELE ODPOVĚDNÉ ZA VŠEOBECNOU PÉČI

Vzdělání vedoucí k udělení diplomu, osvědčení nebo jiné formální kvalifikaci zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči) se skládá ze dvou částí:

A. Teoretická a technická výuka:a) *péče o nemocné:*

- povaha a etika profese,
- obecné zásady zdraví a ošetřovatelství,
- zásady ošetřování ve vztahu k
 - všeobecnému a specializovanému lékařství,
 - všeobecné a specializované chirurgii,
 - péči o dítě a dětskému lékařství,
 - péči o matku a dítě,
 - duševnímu zdraví a psychiatrii,
 - péči o staré lidi a geriatrici.

b) *základní vědy:*

- anatomie a fyziologie,
- patologie,
- bakteriologie, virologie a parazitologie,
- biofyzika, biochemie a radiologie,
- dietetika,
- hygiena:
 - preventivní lékařství,
 - zdravotní výchova,
- farmakologie.

c) *sociální vědy:*

- sociologie,
- psychologie,
- zásady správního práva,
- zásady výuky,
- sociální a zdravotnické předpisy,
- právní aspekty ošetřovatelství.

B. Praktická klinická výuka:

- Ošetřovatelství ve vztahu k
 - všeobecnému a odbornému lékařství,
 - všeobecné a speciální chirurgii,
 - péči o dítě a dětské lékařství,
 - péči o matku a dítě,
 - duševnímu zdraví a psychiatrii,
 - péči o staré lidi a geriatrici,
 - ošetřování v domácnosti.